Jaargang 1 - nr. 1 - 11 januari 2026

rv-gezinden

Literair blad rond de RV-bijbel

OVER HET BOEK VISSEN IN DE NIEUWE BIJBEL

Hoofdstuk 13 van het boek Vissen maakt het ons zo duidelijk : ‘Er is geen rechtstreekse weg.’ De poortwachters zullen u er niet doorlaten. Het is niet horizontaal te meten. Het is vertikaal. We moeten in die zin dus niet zomaar bij Mozes zijn, maar bij Jozef, die de diepte inging. Dat was de enige uittocht, namelijk de exodus tot ons binnenste, niet tot de uiterlijke vormendiensten. We moeten de put van Jozef in, tot de fundamenten van de stad. Rechtstreeks naar de poorten gaan betekent dat de poortwachters hun harten zullen verharden.

Nu, de mens wil alles heel snel, alles heel graag direct, op de wensen van de mens. Er is niet veel geduld, men kan niet te lang wachten, men neemt geen voorzorgsmaatregelen en bereid de weg niet genoeg voor. Dat is typisch wat de mens is. En daarom moeten de harten van de heersers en de poortwachters wel verhard worden, want anders zou de mens teveel binnen krijgen. De mens moet wachten op de Heere. De mens moet zich afstemmen, en dat kan alleen door de pin door het vlees. Anders gaat de mens te snel en vliegt de mens uit de bocht.

De mens heeft al een overdosis gehad. Dat zie je overal om je heen. De mens staat stijf van de drugs tegenwoordig, ook religieuze drugs. De mens moet daarom weer zoeken naar het pad van Jozef. Deze is verdiepend en vergeestelijkend bezig, niet oppervlakkig en verletterlijkend. Het gaat niet horizontaal, maar vertikaal. Zo worden er deuren geopend, of moet men nog dieper. Uiteindelijk gaat het er niet om dat deuren worden geopend, maar dat we de juiste deuren leren vinden, de juiste tunnels. Er zijn namelijk een heleboel dwaalwegen en afdwalers. Men moet terug tot de wegwijzer.

Hoofdstuk 13 gaat verder met het beschrijven van de poort in de ondergrondse wereld, wat een poort is van vele touwen en messen, ter leiding en besnijdenis. Alleen verbrokenen kunnen door deze poort gaan. Wij moeten al onze eigen touwen en messen hiervoor loslaten.

In het boek Vissen is het touw ook een beeld van het verband, van het grotere verband, waar we door voortgetrokken mogen worden. We moeten ons niet laten voorttrekken door onze eigen kortzichtigheid. Dat moeten we allemaal inleveren voor de natuur. Natuurmensen zijn openminded, maar zijn hierin niet dwaas. De natuur leert dat roekeloosheid en naïeviteit verkeerd kan aflopen.

Oh, hoe de mens in de natuur op het verkeerde spoor geholpen kan worden. Daarom waarschuwt het boek Vissen heel duidelijk :

‘Laat je niet verleiden door het letterlijke, want dat is het zwijnse zwelgen in aardse lusten die nergens toe leiden.’ (3:10)

‘De dag dat je stopt met leren is de dag dat je stopt met leven. Wees daarom leergierig.’ (1:7)

Daarom is het zo belangrijk het pad van Jozef te volgen en te komen tot de poort van vele touwen en messen.

WAT BEN JE KWIJT GERAAKT ?

Geliefde broeders en zusters,

Geef nooit de moed op.
In duistere tijden : wees een gids voor anderen.
Door anderen te helpen help je jezelf.
Soms komen we op plaatsen dat we geen anderen

meer kunnen helpen, denken we, maar onze grootste missie is niet het helpen van anderen, maar het lijden voor anderen. Dat is het plaatsvervangende lijden. Dat is de schat in aarden vaten. Daarvoor moeten we diep gaan, in de putten van Jozef, niet hoog op de tronen van het vlees. We moeten de verborgenheid meer zoeken dan al het andere, want hier liggen nog de boodschappen van de Heere die de rest vergeten is, verloren gegane woorden. Die zijn zeer zeldzaam, en zij zijn de sleutels tot de diepere gedeeltes van het koninkrijk.

We zijn in zeer duistere tijden terecht gekomen in de wereld, maar zien ook de voortekenen van de lente. Er moet nog een algemene lente komen. Daartoe mag u zaaien. Als er geen zaaitijd is dan hebben we straks niks. Wijd u daarom toe aan deze nodige zaaitijden, de tijden van voorbereiding. Als dat niet diep genoeg gaat dan wordt alles en iedereen weggeblazen door de stormen. Denk er niet te licht over. Elke keer dat u zwelgt in verletterlijking is het een gemiste kans om dieper te wortelen, en dat zal u straks gaan merken. Besteed uw tijd daarom goed. Elke keer dat u het nodige leren overslaat is dat een kans voor de vijand om u nog verder mee te sleuren.

Gij geheel anders. Probeer niet in te passen. Zeg niet wat ieder mens ook zegt, maar blijf uniek. Het speelt op. De tijden zijn ervoor gekomen dat u uniek kunt zijn. De farao moet loslaten, en u mag zeggen : ‘Laat mijn volk gaan. Laat een ieder uniek zijn. Laat diversiteit bestaan. Uniekheid is het pad van de geaarden, die Jozef zijn gevolgd en zichzelf hebben gevonden in God, die in het verborgene lijdt, en zo de mijnen van uniekheid heeft aangeboord, want als je zo lijdt, dan kun je niet meer zoals de anderen zijn, dat is totaal onmogelijk. Het is onverstelbaar hoe de ‘gelijken’, die allemaal op elkaar lijken en zoals elkaar praten, nog steeds tegen dode paarden aantrappen, tegen hen die lijden en anders zijn. Als de verbrokenheid komt, dan kan dat niet meer, dan past het niet meer, dan is het iets anders, behoort het tot een andere wereld. Ben je dood naar de wereld ? Dood is dood. Niets of niemand kan dat nog veranderen.

Wat ben je kwijt geraakt ? Je kan er lang over nadenken, lang over klagen, maar je kan er ook over na denken wat je er allemaal voor terug hebt gekregen.